

יוצא לאור ע"י - יגדיל תורה - מבצע תורה

קובץ לימוד ט' בסלו

כולל:

הוראות רבו"נ ♦ משניות ♦ חסידות ♦ אודות תורתו

— ENGLISH SELECTIONS —

וגודל הזכות למי שמשתדל לקבוע ביום ההוא איזה לימוד בתורתו של בעל ההילולא...
אבער די חסידים וועלכע זיינען קובע ביום ההילולא א לימוד מיט א חסידישען
פארברענגען, פאר זיי איז גאר א אנדער התעוררות רחמים, ווייל דער לימוד און דער
פארברענגען, דאס איז דער פדיון נפש וואס חסידים דערלאנגען דעם בעל ההילולא.

(אג"ק הרבי הריי"ץ ח"ד מכ' תתק"צ עמ' רמ)

383 KINGSTON AVE. ROOM 188 ♦ 347-223-5943 ♦ INFO@YAGDILTORAH.ORG ♦ WWW.YAGDILTORAH.ORG

העתקת הדברים היא ברשות מיוחדת מהוצאת ספרים קה"ת

הוראת רבותינו נשיאנו

"דער מיטעלער רבי איז נסתלק געווארן מיטוואך, ביי חסידים איז יעמאלט גיווען נטלו המאורות ממש, עס איז שווער אפילו משער צו זיין דעם מצב ווי חסידים זענען יעמאלט געבליבן ווי פאר'יתום'ט.

והארץ לדבר בענין זה וגם סיפר איזה ספורים ואח"כ דיבר בארוכה בסדר היכלות הצדיקים וענין השמחה בגן עדן התחתון ועליון, וענין ההילולא של צדיקים, וגודל הזכות למי שמשתדל לקבוע ביום ההוא איזה לימוד בתורתו של בעל ההילולא.

עס איז געוויס אמר - הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק - אין די ימי ההילולא זענען די רביים מעורר רחמים אויף אלע חסידים. זייערע ווייבער און קינדער, אבער דאס איז נאר א התעוררות רחמים כללית, אבער די חסידים וועלכע זיינען קובע ביום ההילולא א לימוד מיט א חסידישען פארברענגען, פאר זיי איז גאר א אנדער התעוררות רחמים, ווייל דער למוד און דער פארברענגען, דאס איז דער פדיון נפש וואס חסידים דערלאנגען דעם בעל ההילולא.

(רשימת דברי כ"ק אדמו"ר הרשב"י, נדפס באג"ק הרי"ץ ח"ד מוכ' תתק"צ עמ' רמ)

במעט הלחם שנותנין לו, ולחם זה היינו ק"ש שחרית וערבית בכלל כנ"ל וכל היום במצות ת"ת כמ"ש ודברת בם כו'. וזהו היתה לי דמעותי שבתיקון חצות לחם יום ולילה בק"ש שחרית וערבית ומצות ת"ת יום ולילה כמ"ש והגית בו יומם ולילה וד"ל.

(דרך חיים עמ' יד)

קריאת האותיות ולימוד בהבנה

....והנה יש עוד בחי' ומדריגה שנית בתורה והוא מצות קריאת התורה בדיבור בפה דוקא, כמ"ש ודברת בם כו' וכן לא ימוש מפ"ך למען תהי' תורת ה' בפ"ך וכן ואשים דברי בפ"ך כו', וכת' כי על כל מוצא פי ה' יחי' האדם, שזה למוציא דבר ה' בפה כמא' חיים הם למוציאיהם בפה דוקא, ובמצוה זו יש יתרון מעלה ממצות עיון והגיון בתורה במח' לבד שע"ז אומר והגית בו יומם כו' וכן בתורתו יהגה כו'.

אע"פ שע"ז א' למחכה לו למאן דדייק כו' כנ"ל, כי הנה מצות העיון והגיון במח' לדייק במילין דחכמה הנה ודאי יש בו מעלה יתירה שהוא העיקר במצות ת"ת בכללות שהוא לידע ולהשיג עומק טעמי ההלכות וטעמי המקראות שבכתב ושבע"פ להשיגם על בוריים בכדי שיבא על אמינות הדין וההלכה שהוא אמינות נקודת רצה"ע שבמצות בכל פרטי' לענין מעשה דוקא, כנ"ל שיש בזה ב' דברים, א' מצות ידיעת התורה לאמינות הדין וההלכה בכל מצוה ומצוה בכל פרטי', והב' ענין המעשה לקיים רצה"ע האמיתי כמו שהוא ומלבד ענין ההעלאה וביטול המציאות בכל מציוי הנפש לחכות להשגות הרצה"ע איך הוא שבזה מגיע לבעל הרצון שיומשך ממנו אופן הרצון כמו שהוא באמיתתו כנ"ל. וע"כ בתושבע"פ דוקא עיקר גילוי רצה"ע למעשה שאין כל אלה בתושב"כ שלא ידע ממנה ידיעת דיני התורה בכל פרטי' ולא טעמי הדינים לאמינותן רק מצות קריאה לבד שקורא לאותיות וצירופים שבתושב"כ בדבור בפה שלא נודע מהם כלל אמינות רצה"ע כלל, וגם בקורא בתושבע"פ דברים כהווייתן בלי דיוק

חסידות

קטעים מתורתו של בעל ההילולא
[מחולק לענינים כדי להקל על הלומד]

השמירה מחטאים – לימוד התורה שבאותו יום

....וזהו שאנו רואים שכל מה שנשמר אדם כל היום מכל מחשבות זרות ורוח שטות כו' היינו רק מאור תורה שלמד. אפי' פרק א' ומשנה א' או פסוק א' דק"ש נמי [נחשב ל] דברי תורה כו' משום דאמרתך חייטני - בשרש הנשמה להיות מקיף לניצוצין זה לשמרו כל היום. וכמו בשכבך תשמור עליך כו' ולכך מצות [הוא] בכל מקום ובכל זמן וכמ"ש ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך כו'.

וכללות הוא ענין ק"ש שחרית וערבית שזהו בשכבך ובקומך לפי דברי רשב"י יצא ידי חובת תלמוד תורה כידוע וד"ל. וזהו היתה לי דמעותי לחם, שמן הדמעה בחצות על עזבו כו' מעורר רחמים רבים על שרש נשמתו - להחיותה בלחמה של תורה.

כי התורה שנק' לחם, היינו אותיות נגלות שבתורה שבאים האותיות בגילוי באור וחיות אלקי לנשמה כמזון גשמי לנפש הגשמי'. וכמו ותורתך בתוך מעי ממש וכלחם הסועד כו' שמחבר הנפש בגוף - כך מחבר אור אלקי בנשמה אלקית שבגוף שנקרא השבת הנפש. ואמנם בחי' שומר לנשמה מלמעל' בבחי' מקיף כל היום כנ"ל, בא משרש אותיו' התורה למעלה שמאיר בשרש נשמתו להיות בבחי' מקיף למטה. וגוף אותיות התורה בבחי' לחם ממש כמ"ש לכו לחמו בלחמי כו' וענין זה בנפשו יביא לחמו - לחמה של תורה שתהיה לחם חוקו לבלי ימות מות רוחני, בשאול תחתית. וכמ"ש כי אמרתך חייטני ממש כחיות העני שמחיה נפשו

ועיון כלל לא ישיג לעומק הטעם ולא ידע אמיתי' הרצה"ע וגם לא ידע לענין מעשה כלום, כמו בפ' ציצית ותפילין לא ידע בקריאתה איך לעשות ציצית ותפילין כלל כו'.

אך עכ"ז יש מעלה יתירה במצות קריאה בתורה שבכתב ובע"פ במה שבקריאה זו הוא ממשיך ומגלה לדבר ה' שיוצא כמו שהוא למעלה מפי ה' ממש כמ"ש ואשים דברי בפ"ך כו', כמו במ"ת שיצא לגילוי דבר ה' ב' הדברות ודבריו חיים וקיימים, שכך הוא גם עתה בכל מי שיושב וקורא מקרא ושונה משנה שה' קורא ושונה כנגדו כו' כי דבר ה' הוא מדבר ואין זה דברי עצמו כלל כמו תען לשוני אמרתך כו' כעונה אחר הקורא כו', וא"כ הרי בקריאה זו ממשיך גילוי אא"ס שהוא בעל הרצון העליון שבמצות התורה מאחר שהוא עצמו מדבר דבר הלכה זו או מקרא זה ונק' מוצא פי ה' ממש כנ"ל, א"כ יש בדיבור זה מפנימי' ועצמות התענוג ושעשועים שבעצמות ממש שלמעלה מעונג ושעשועים שנמשך ע"י העלאה דדיוק ועיון במילין דחכ' בסוף מעשה שעלה במחשבה תחילה שאין זה שעשועי' העצמי' ממש, וכמו עד"מ אדם ששמח בנפשו בפנימי' התענוג העצמי במה שלומד וקורא בד"ת שזהו שמחה העצמי' דבחי' יחידה שמתענג בעצמו בשפע זו שממשיך בגילוי הדיבור, וז"ש כי על כל כו' יחי' האדם וד"ל (וזהו למעלה גם מבחי' מקיף דשעשועי' הנ"ל בענין דיוק במילין דחכ' שאינו רק מקיף דעונג ורצה"ע דתומ"צ לבד שלמעלה מגילוי השעשועי' שבתורה כו', אבל שמחה ועונג עצמי זה שבהשפעה הבאה בגילוי בדיבור בתורה הוא בתענוג ושעשועי' העצמי' ממש שלמעלה ג"כ משעשועי' המלך בעצמו, כמשל שמחה ותענוג דמשפיע שפע החכמה בדבור שגדול הוא מעונג שמצד עצמו (ולמעלה גם מעונג שבחכ' זו בפרט כו'), וכמו שה' במ"ת שא' ביום חתונתו כו' שנמשך משעשועי' העצמי' בשפע זו דדיבור דתורה (וז"ש כי על כל כו' יחי' האדם העליון, לפי שמהבל הדבור נעשה או"מ דאו"ח שלמעלה מתענוג דאו"י כמ"ש במ"א, ואע"פ שבתושבע"פ נודע עיקר נקודת רצה"ע לאמיתתו ולמעשה משא"כ בתושב"כ כנ"ל, זהו לגבי המקבלים לבד אבל לגבי המשפיע שהוא דבר ה' שמדבר בעצמן לפניו נגלה כל מה שברצון זה לאמיתתו ועומק הטעם וסוד הדבר וגם מה שצריך לבא למעשה בבחי' הברורים בסוף מעשה כמו משה

ידבר כו' תורה צויה לנו משה שהוא ח"ת שבתושבע"פ דהיינו שנותן כח לח"ת לדייק במילין כו').

ונמצא שבחי' קריאה זו באותיות וצירופי' שבתורה כמו לקרות בתנ"ך וגם במשנה בהלכות דברים כהוייתן בלא דיוק הרי ממשיכי' גילוי אור העצמו' דא"ס ממש באותיות הללו שקורא ושונה כו' שהוא ית' קורא ושונה אותיות הללו ממש כמו במ"ת שא' וידבר אלקי' כו', וה"ז בחי' המשכה והשפעה דבחי' דכר שזהו מאור העצמו' דא"ס בשעשועי' ותענוג הפשוט שנמשך בשפע זו כנ"ל, ואותיות התורה הללו שבהן נגלה השפעה זו נק' בחי' מקבל שמקבל גילוי האור הזה דא"ס כאשר קורא אותן ונמשכו באותיות הללו. וזהו שאותיות התורה נק' שמותיו של הקדב"ה והקורא באותיות התורה הרי קורא בשמותיו של הקב"ה דהיינו שבקריאה זו קורא להקב"ה בשמותיו שיומשך באותיות התורה הללו.

וז"ש קרוב ה' לכל קוראיו (שזהו הקריאה בשמותיו המיוחדי' אליו כשם הוי' ואלקי' כמו בקריאה בתפלה וכה"ג) לכל אשר יקראוהו באמת ואין אמת אלא תורה שהן שמותיו העצמי' שבקריאתו אותם קורא וממשיך לעצמות אוא"ס שיתגלה בתוך אותיות הללו שנק' אמת והוא במה יושב ה' וקורא ושונה כנגדו כנ"ל, וזהו פי' באמת בתוך האמת דתורה, שזהו למעלה מקריאה בתפלה כמ"ש בזהר ע"פ השמיעני את קולך כי קולך ערב זהו קלא דאורייתא כו', וזהו כמשל הקורא את המלך שיפנה אליו בעצמו' פנימיותו כמו שהוא לאמיתתו במקומו שאז יקראנו בשמותיו העצמי' שהוא עצמו נמשך בהם תמיד (וכמ"ש במ"א במ"ש למען אחי ורעי כו' שע"י קריאת התורה נק' ישראל אחים ורעים להקדב"ה כאחים שיושבים יחד וקורים ושונים כו'), ולא יוכל להמשיך לעצמו' אוא"ס ממש כ"א ע"י קריאה זו ולא ע"י העיון ודיוק באותיות התורה במח' לבד שאינו מגיע להעצמות דא"ס ממש רק לבחי' התענוג הנעלם שברצון וחכמה דתורה לבד כו' כנ"ל וד"ל. (וזהו כי לא על הלחם דתורה לבד שהוא מצד מקור החכ' דתו' יחי' האדם כמו במצות עיון דתורה כ"א על כל מוצא פי ה' בדיבור וקריאה דאותיות התו' דוקא יחי' האדם כו').

(דרושי חתונה ב' עמוד תקלב אות י"א ואילך)

אודות תורתו

"...אע"פ שעבודת המוחין היא דוקא לעת"ל, הרי כבר עתה מתכוננים לזה, ע"י שלומדים את הענינים דעבודת המוחין בפני עצמם ... ובמיוחד במאמרי אדמו"ר האמצעי, באופן של "רחובות הנהר" ... ונוסף ללימוד - להשתדל גם עד כמה שאפשר להביאם לפועל בעבודת המוחין .. וזהו גם הטעם בפשטות למה שמצינו בכמה דרושים בתורת החסידות - ובפרט בדרושי אדמו"ר האמצעי "רחובות הנהר". שכמה מהם נדפסו דווקא לאחרונה - שהם מדברים דוקא בענינים העמוקים שבפנימיות התורה הקשורה עם עבודת המוחין דווקא.

(שיחת ט' חשוון תשנ"ב)

משניות

מתחיל באותיות של שמו הק'

ד

מסכת סנהדרין פרק א

א דיני ממונות, בשלשה. גזלות וחבלות, בשלשה. גזק ונזקי נזק, תשלומי כפל ותשלומי ארבעה וחמשה, בשלשה. האונס והמפתה והמוציא שם רע, בשלשה, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים, מוציא שם רע, בעשרים ושלשה, מפני שיש בו דיני נפשות:

ב מכות, בשלשה. משום רבי ישמעאל אמרו, בעשרים ושלשה. עבד החדש, בשלשה. עבד השנה, בשלשה, דברי רבי מאיר. רבן שמעון בן גמליאל אמר, בשלשה מתחילין, ובחמשה נושאין ונותנין, וגומרין בשבעה. ואם גמרו בשלשה, מעבדת:

ג סמיכת זקנים ועריפת עגלה, בשלשה, דברי רבי שמעון. ורבי יהודה אמר, בחמשה. החליצה והמאונס, בשלשה. נטע רבעי ומעשר שני שאין דמיו ידועין, בשלשה. ההקדשות, בשלשה. הערכין המטלטלין, בשלשה. ר' יהודה אמר, אחד מהן כהן. והקרקעות, תשעה וכהן. ואדם, פיוצא בהן:

ד דיני נפשות, בעשרים ושלשה. הרובע והנרבע, בעשרים ושלשה, שנאמר (ויקרא כ) והרגת את האשה ואת הבהמה, ואומר (שם) ואת הבהמה תהרגו. שור הנסקל, בעשרים ושלשה, שנאמר (שמות כא) השור יסקל וגם בעליו יומת, כמיתת הבעלים כך מיתת השור. הזאב והארי, הדב והנמר והברדלס והנחש, מיתתן בעשרים ושלשה. רבי אליעזר אמר, כל הקודם להרגו, זכה. רבי עקיבא אמר, מיתתן בעשרים ושלשה:

ה אין דיני לא את השבט ולא את גביא השקר ולא את כהן גדול, אלא על פי בית דין של שבעים ואחד. ואין מוציאין למלחמת הרשות, אלא על פי

אוכל, ואת שהוא מוכר, ואת שהוא לוקח, ואינו מתארח אצל עם הארץ. רבי יהודה אומר, אף המתארח אצל עם הארץ נאמן. אמרו לו, על עצמו אינו נאמן, כיצד יהא נאמן על של אחרים:

ג המקבל עליו להיות חבר, אינו מוכר לעם הארץ לח נכש, ואינו לוקח ממנו לח, ואינו מתארח אצל עם הארץ, ולא מארחו אצלו בכסותו. רבי יהודה אומר, אף לא גזל בהמה דקה, ולא יהא פרוץ בנדרים ובשחוק, ולא יהא מטמא למתים, ומשמש בבית המדרש. אמרו לו, לא באו אלו לפלל:

ד הנחתומים לא חיבו אותם חכמים להפריש אלא כדי תרומת מעשר וחלה. החנננים אינן רשאים למכור את הדמאי. כל המשפיעין במדה גסה, רשאים למכור את הדמאי. אלו הן המשפיעין במדה גסה, כגון הסיטונות ומוכרי תבואה:

ה רבי מאיר אמר, את שדרכו להמדיד (בגסה ומדידו בדקה, טפלה דקה לגסה. את שדרכו להמדיד בדקה ומדיד בגסה טפלה גסה לדקה). איזו היא מדה גסה. ביבש, שלשת קבין, ובלח, דינר. רבי יוסי אמר, סלי תאנים וסלי ענבים וקפות של ירק, כל זמן שהוא מוכרן אכסרה, פטור:

ב

מסכת שקלים פרק ג

א בשלשה פרקים בשנה, תורמין את הלשכה, בפרוס הפסח, בפרוס עצרת, בפרוס החג, והן גרנות למעשר בהמה, דברי רבי עקיבא. בן עזאי אומר, בעשרים ותשעה באדר, ובאחד בסיון, ובעשרים ותשעה באב. רבי אלעזר ורבי שמעון אומרים, באחד בניסן, באחד בסיון, בעשרים ותשעה באב. מפני מה אמרו בעשרים ותשעה באב, ולא אמרו באחד בתשרי, מפני שהוא יום טוב, נאי אפשר לעשר ביום טוב, לפיכך הקדימוהו לעשרים ותשעה באב:

ו

מסכת דמאי פרק ב

א ואלו דברים מתעשרין דמאי בכל מקום. הדבילה, והתמרים, והחרובים, הארז, והפמון. הארז שבחוצה לארץ, כל המשתמש ממנו פטור:

ב המקבל עליו להיות נאמן, מעשר את שהוא

ELCHONON GEISINSKY
TAX SERVICES
(718) 774-0797

Apple Drugs
Crown Heights Pharmacy Inc.
COMPLETE PHARMACY AND HEALTH FOOD CENTER
376 Kingston Ave Tel 718-467-6700
Appledrugs376@gmail.com Fax 718-467-2461

Little Feet
506 Empire Blvd • 718-778-0078 • Sizes 18-41

סופר סת"ם
718-613-1111
mysofer.com
353 Kingston Avenue

Alexander Weisz
Electrician
Expert Service with a Personal Touch
917.776.5088

CHIEF INSURANCE AGENCY INC.
ACCESS TO MULTIPLE INSURANCE COMPANIES
Pinchas@Chie Insurance.com
www.Chie Insurance.com
718.799.5602
718.355.8602

•EMPIRE PRESS•
Benchers—Invitations—Thank You Cards—Tshirts
Quick Turnaround, Quality Service
www.EmpirePress.com • I-888-4-BENCHERS

ORAITA
ONEG BUS
917.267.2227
onegbus@gmail.com
LOCAL & LONG DISTANCE - HEIMISHE DRIVERS

לקראתנו לשלום, שמחים בבנין עירך וששים בעבודתך, ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים כו', עד ברוך אתה ה', גאל ישראל:

ז מזגו לו כוס שלישי, מברך על מזונו. רביעי, גומר עליו את ההלל, ואומר עליו ברכת השיר. בין הכוסות הללו, אם רוצה לשתות, ישתה. בין שלישי לרביעי, לא ישתה:

ח אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן. ישנו מקצתו, יאכלו. כלל, לא יאכלו. רבי יוסי אומר, נתנומו, יאכלו. נרדמו, לא יאכלו:

ט הפסח אחר חצות, מטמא את הידים. הפגול והנותר, מטמאין את הידים. ברח ברכת הפסח פטר את של זבח. ברח את של זבח, לא פטר את של פסח, דברי רבי ישמעאל. רבי עקיבא אומר, לא זו פוטרת זו, ולא זו פוטרת זו:

ר

מסכת שבת פרק כ

א רבי אליעזר אומר, תולין את המשמרת ביום טוב, ונותנין לתלויה בשבת. וחכמים אומרים, אין תולין את המשמרת ביום טוב, ואין נותנין לתלויה בשבת, אבל נותנין לתלויה ביום טוב:

ב נותנין מים על גבי השמרים בשביל שיצלו, ומסננין את הזין בסודרין ובכפיפה מצרית, ונותנין ביצה במסננת של חרדל, ועושין אנומלין בשבת. רבי יהודה אומר, בשבת, בכוס, ביום טוב, בלגין, ובמועד, בחבית. רבי צדוק אומר, הכל לפי האורחין:

ג אין שורין את החלתית בפושרין, אבל נותן לתוך החמץ. ואין שורין את הפרשין ולא שפין אותן, אבל נותן לתוך הכברה או לתוך הפלפלה. אין מוכרין את התבן בכברה, ולא יתנו על גבי מקום גבוה בשביל שיירד המזל, אבל נוטל הוא בכברה ונותן לתוך האבוס:

ד גורפין מלפני הפסח, ומסלקין לצדדין מפני הרעי, דברי רבי דוסא. וחכמים אוסרין. נוטלין מלפני בהמה זו ונותנין לפני בהמה זו בשבת:

ה הקש שעל גבי המטה, לא יענעו בידו, אלא מנענעו בגופו. ואם היה מאכל בהמה, או שהיה עליו כר או סדין, מנענעו בידו. מכבש של בעלי בתים, מתירין, אבל לא כובשין, ושל כובסין, לא יגע בו. רבי יהודה אומר, אם היה מתר מערב שבת, מתיר את כלו ושומטו:

שככל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות, הלילה הזה מרור. שככל הלילות אנו אוכלין בשור צלי, שלוק, ומבשל, הלילה הזה כלו צלי. שככל הלילות אנו מטבילין פעם אחת, הלילה הזה שתי פעמים. ולפי דעתו של בן, אביו מלמדו. מתחיל בגנות ומסים בשבח, ודורש מארמי אובד אבי, עד שיגמור כל הפרשה כלה:

ה רבן גמליאל היה אומר, כל שלא אמר שלשה דברים אלו בפסח, לא יצא ידי חובתו, ואלו הן, פסח, מצה, ומרור. פסח, על שום שפסח המקום על בתי אבותינו במצרים. מצה, על שום שנגאלו אבותינו ממצרים. מרור, על שום שמררו המצרים את בני אבותינו במצרים. בכל דור ודור חיב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים, שנאמר (שמות יג), והגדת לבנך ביום ההוא לאמר, בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים. לפיכך אנחנו חיבין להודות, להלל, לשבח, לפאר, לרומם, להדר, לברך, לעלה, ולקלס, למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו, הוציאנו מעבדות לחרות, מיגון לשמחה, ומאכל ליום טוב, ומאכלה לאור גדול, ומשעבוד לגאולה. ונאמר לפניו, הללויה:

ו עד היכן הוא אומר, בית שמאי אומרים, עד אם הבנים שמחה. ובית הלל אומרים, עד חלמיש למעינו מים. וחותם בגאולה. רבי טרפון אומר, אשר גאלנו וגאל את אבותינו ממצרים, ולא היה חותם. רבי עקיבא אומר, כן ה' אלהינו ואלהי אבותינו יגיענו למועדים ולרגלים אחרים הבאים

ב בשלש קפות של שלש שלש סאין תורמין את הלשכה, וכתוב בהן אל"ף ביי"ת גימ"ל. רבי ישמעאל אומר, ונית כתוב בהן אלפ"א בית"א גמל"א. אין התורם נכנס לא בפרגוד חפות, ולא במנועל, ולא בסנדל, ולא בתפלין, ולא בקמיע, שמוא יעני, ויאמרו מעון הלשכה העני, או שמוא יעשיר, ויאמרו מתרומת הלשכה העשיר. לפי שאדם צריך לצאת ידי הבריות בדרך שצריך לצאת ידי המקום, שנאמר (במדבר לב) והייתם נקיים מיי ומישראל, ואומר (משלי ג) ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:

ג של בית רבן גמליאל (היה) נכנס ושקלו בין אצבעותיו, וזרקו לפני התורם, והתורם מתפנן ודוחקו לקפה. אין התורם תורם עד שיאמר להם, אתרם. והן אומרים לו, תרם, תרם, תרם, שלש פעמים:

ד תרם את הראשונה ומחפה בקטבלאות, שניה ומחפה בקטבלאות. שלישית לא היה מחפה, שמוא ישבח ויתרם מן הדבר התורם. תרם את הראשונה לשם ארץ ישראל, ושניה לשם כרכים המקפין לה, והשלישית לשם בבל ולשום מדי ולשום מדינות הרחוקות:

ב

מסכת שקלים פרק ג (עין לעיל)

ע

מסכת פסחים פרק י

א ערבי פסחים סמוך למנחה, לא יאכל אדם עד שתחשך. ואפלו עני שבישראל לא יאכל עד שיערב. ולא יפחתו לו מארבעה כוסות של יין, ואפלו מן התמחוי:

ב מזגו לו כוס ראשון, בית שמאי אומרים, מברך על היום, ואחר כך מברך על הזין. ובית הלל אומרים, מברך על הזין, ואחר כך מברך על היום:

ג הביאו לפניו, מטבל בחזרת, עד שמגיע לפרפרת הפת. הביאו לפניו מצה וחזרת וחרסת ושני תבשילין, אף על פי שאין חרסת מצוה. רבי אליעזר ברבי צדוק אומר, מצוה. ובמקדש היו מביאים לפניו גופו של פסח:

ד מזגו לו כוס שני, וכאן הבן שואל אביו. ואם אין דעת בבן, אביו מלמדו, מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות, שככל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה, הלילה הזה כלו מצה.

המשובח ללומדי תורה - היכל הלימוד תפארת יצחק

6:00 בבוקר עד 2:00 בבוקר

- פתוח כל ימי השבוע

- מבחר נאה של ספרים

- גישה דיגיטלית לארבעים ואחת

אלף ספרים

574 רחוב אמפייער בין ברוקלין

לקינגסטון, סמוך יותר לקינגסטון

סיפורים אודות אדמו"ר האמצעי

עשית את בערל שלי לחסיד

הרבי האמצעי היה חתנו של איש נכבד מהעיר יאנוביץ'. כשביקר פעם את חותנו ביאנוביץ', והוא עודנו צעיר לימים, נפגש עם אחד מחסידיו של אביו, רבנו הזקן.

בשיחתו אתו ביטל את החסיד ההוא בביטול גמור, הן במדרגת השגתו והן באופן עבודתו בתפילה וכיוצא בזה.

אמר לו אותו חסיד:

- מה אתה מתדמה אלי? מי הוא אביך ומי הוא אביו! אביך הוא רבנו, מדרגתו וענינו ידועים, וכשהוצרך להמשיך נשמה למטה, כלומר בבריאתך, בודאי כיוון כוונות גדולות והמשיך נשמה גבוהה, ומזה נולדת, ואחר כך שמרו אותך בשמירה מעולה, וכך גדלת והיית לאשר היית, חידוש גדול! ואילו אני, הרי הכוונות שהיו לאבי מובנות הן, והנשמה שלי "סחב" מאוצר הנשמות. וכשכבר נולדתי נתגדלתי כמו עז, ועכשיו הפרנסה שלי היא ממה שאני נותן להערלים כסף לזריעת שדותיהם בעונת הזריעה, ובימות החורף צריכים לנסוע לכפרים לגבות את החובות, ויש בזה סדר מיוחד: צריכים לקחת לדרך בקבוק י"ש, והנסיעה צריכה להיות בלילה, כי בלילות החורף הגויים משכימים לקום בעוד לילה, וכשבאים אל הגוי צריכים קודם כל לשתות עמו "לחיים", כי בלי זה אינו מתחיל לדבר כלל, וצריכים לתת כוס גם להערלית שלו, כי אם לאו תקלקל את העסק. ואחר כך עושים עמו חשבון. וכך הולכים עם העגלה מבית לבית, עד שמקבלים משלושה או ארבעה גויים את החובות, ואחר כך צריכים לנסוע הביתה, ללכת למקוה ולהתפלל.

ובכן, אפשר כבר להבין איזה מין תפילה היא זאת. ואותו חסיד היה דוקא מהחסידים הגדולים בעבודת התפילה, אלא שבענוותנותו ביטל את עצמו.

כשמוע הרבי האמצעי את דבריו אלה של החסיד, התפעל מאד, ונסע מיד חזרה לליאזנא אל אביו, רבנו הזקן, והתאונן לפניו על מצבו הרוחני ובמה נחשב הוא, הלא אין עבודתו שלימה כלל וכו'.

בבוא אותו חסיד לאחר מכן אל רבנו הזקן, אמר לו:

- אני מחזיק לך טובה! עשית את בערל שלי לחסיד.

"סיפורי חסידים", תורה, סיפור 114

תיקון על "הרגשת היש"

אברך אחד מחסידי הרבי האמצעי בא ל"חידות" אל רבו, לבקש תיקון על הרגשת ה"יש" שלו. וישאלהו רבנו: האם אתה יודע מהי הרגשת היש? ולא ענה כי חפץ היה לשמוע מה שיאמר רבו.

ויאמר לו רבנו:

עד שבא מורנו הבעל שם טוב

הקדוש ותלמידיו הקדושים

ותלמידי תלמידיו בספרי החסידות

שלהם וגילו לעין כל ששם זה "יש"

הוא שקר מוחלט, כי הוי' ברוך הוא

הוא היש האמיתי וכולא קמי' כלא

חשיב ממש.

- הרי אתה מבקש תיקון על כך וצריך אתה לדעת מהו הרגשת היש ומהו החטא שבזה.

אך האברך לא העיז פניו לענות, עד שאמר לו רבנו:

- הלא ידעת כי זה לעומת זה עשה האלקים, כמו בסטרא דקדושה יש מדרגות דקדושה לאין סוף ולאין קץ, כך בסטרא דלעומת זה יש מדרגות

הטומאה לאין סוף ולאין קץ, והיו שני הכוחות עומדים לפני יוצרם וכל אחד שואל מה תהיה עבודתו בעולם, ותשובת הבורא היתה לסטרא דקדושה שעבודתה תהיה לגלות לעולם את האמת, שיש אלקים יוצר ובורא הכל וכל נברא ונוצר עליו לעשות רצון בוראו ויוצרו. והסטרא אחרא גם היא קבלה צו מבוראה לגלות לעולם את ההיפך ממש שאין אלקים בארץ ושיש רשות לכל אחד לעשות כרצונו ח'ו.

ותאמר הסטרא אחרא: איך אפשר לבוא בדברי שקר כאלו אל יושבי תבל, האם ישמעו לדברי?

ויאמר לה ריבון העולמים: אני מבטיח לך שישמעו לדבריך כמו ששומעין לסטרא דקדושה.

ומה יהיה שמי? - שאלה הסטרא אחרא.

"נחש הקדמוני" - ענה לה ריבון העולמים.

ותאמר הסטרא אחרא: הרי משמי בלבד יפול פחד בכל מי שאקרב אליו לפתותו!

אל תיראי מכך - אמר לה ריבון העולמים - הרי הבטחתי לך שתעשי חיל.

ויבוא ה"נחש הקדמוני" אל האדם ולא אבה לשמוע לו, וילך אל חוה והיא שמעה בקולו ותפתה גם את אדם בעלה לעשות כפי עצת הנחש הקדמוני.

אך, אחרי שאדם וחוה התחרטו, והוא צם עד שהושחרו שיניו מרוב הצומות, באה שוב הסטרא אחרא ותאמר לריבון העולמים: אנא, קח את נפשי, כי מעתה לא ישמע לי האדם עוד, ולמה זה אלך אליו בחנם.

ויאמר לה הבורא:

המשך בעמוד הבא

AVAILABLE AT YAGDIL TORAH

YAGDIL TORAH IS HERE TO SERVE YIDDEN WITH ALL THEIR LIMUD HaTORAH NEEDS. WE CAN HELP YOU FIND A CHAVRUSA ANYWHERE; WE HAVE A COMPREHENSIVE LIST OF WEBSITE AND PHONE LINES FOR ALL TYPES OF LEARNING, AN INTERESTING SELECTION OF SHIURIM TO DOWNLOAD, AN INTERNATIONAL CHALUKAS HASHAS, LEARNING GUIDES FOR CHASIDISHE YOMIM TOVIM, INSPIRATIONAL PUBLICATIONS AND A SHIURIM PHONE-LINE.

IN CROWN HEIGHTS WE HAVE A BEAUTIFUL BEIS MIDRASH OPEN FULL TIME, ONGOING AND SEASONAL SHIURIM, A THOROUGH DIRECTORY OF SHIURIM AND MORE.

FOR MORE INFO PLEASE VISIT YAGDILTORAH.ORG OR CALL 347.223.5943

The Rebbe's Son and the Chassid

Once, when Rabbi DovBer of Lubavitch, the son of Chassidic master Rabbi Schneur Zalman of Liadi, was a young man, he was visiting with his father-in-law in Yanovitch. There he met with one of his father's chassidim. The chassid noticed that the young "Rebbe's Son" was all too aware of his achievements in scholarship and meditative prayer, and felt that some "cutting down to size" was in order.

Said the chassid to Rabbi DovBer: "Considering who you are and how you've lived, what's the big deal? Your father -- well, we all know who your father is. You were certainly conceived under the holiest of circumstances, and I'm sure that your father secured a most lofty soul to bring down into the world. Then you were raised in a rebbe's home and great care was taken to mold your character and safeguard you from any negative influences. All your life you've been exposed to scholarship and sanctity, and to this very day you're preoccupied only with the study of Torah and the teachings of Chassidism. So you've amassed a certain amount of knowledge and you pray with fervor and devotion. Big deal.

"Now, take me, for example. My father was a simple man, and we can well imagine what was on his mind when he scraped out some dreg of a soul from the bottom of the barrel. My upbringing? I was raised as a goat and basically left to my own devices. And do you know what I do with my life? Let me tell you how I earn my living. I loan money to the peasants during the planting season and then, during the winter months, I make my rounds of their villages and farms to collect the debts before they have a chance to squander their entire harvest on vodka. This means setting out several hours before sunrise, well before the permissible time for prayer, equipped with a flask -- for without a drink one cannot begin to talk business with a peasant. After

drinking to his health, one must share a l'chayim with the woman in the house as well -- otherwise she can ruin the whole deal for you. Only then can you sit down to settle part of the account.

"After three or four such stops I make my way home, immerse myself in the mikveh and prepare for prayer. But after such preliminaries, what sort of prayer would you expect...?"

The words of this chassid, who was, in truth, renowned for his refined nature and soulful prayers, made a deep impression on Rabbi DovBer. The young man immediately traveled home to his father and poured out his heart. He bewailed his spiritual state, saying that his service of G-d is worthless, falling so short of what is expected from him.

The next time the chassid from Yanovitch came to Rabbi Schneur Zalman, the Rebbe said to him: "I am most grateful to you. You have made a chassid out of my Berl."

Sipurei Chasidim, Torah, Story 114

Sly Arrogance

One of the chassidim of the Mittler Rebbe was known for studying and praying with great devotion, and displaying a kind, gentle manner to others. Yet, he still had a serious character flaw. He greatly admired his own virtues. Afraid that he was growing arrogant, the chassid decided to approach his Rebbe for guidance.

After hearing the chassid describe his predicament, Rabbi DovBer was silent for a moment, and then responded:

When Hashem created the world, He created both good and evil. After these two elements came into being, they came before Hashem and asked for their respective missions. "Spread the light of goodness and kindness in the world," Hashem instructed the Good Side. "This is achieved by making people aware of their Creator."

Evil asked, "But will I be able to do my job? Will people really listen to me?" Hashem then instructed the Evil Side to combat the good, thereby giving people the choice and opportunity to overcome adversity. The Evil Side asked, "But will I be able to do my job? Will people really listen to me?" When the Creator responded in the affirmative, the Evil Side asked to be told its name. "You will be called the Nachash," said the Creator.

Upon hearing this, the Nachash became worried. He was afraid that his name alone would frighten people away and doom his mission. "Have no fear," reassured Hashem, "you will succeed."

Indeed, the Nachash was successful in misleading Chava to sin, convincing her to eat from the forbidden fruit in the Gan Eden and to share her sin with Adam. After eating from the same fruit, Hashem banished the pair from Eden, and thus began all of life's challenges.

However, when Adam and Chava realized their sin, they repented completely and managed to atone for their folly. Seeing the holiness that now permeated their lives, the Serpent came before the Creator again: "Destroy me," he implored. "I will never be able to succeed now!"

"Have no fear," responded the Creator. "I will change your name to Angel of Death. No one will recognize you."

The Evil Side -- disguised as the Angel of Death -- did his sinister work for generations, until our grandparents Avraham and Sarah began spreading the knowledge of Hashem in their surroundings. Forlorn, the Angel of Death complained again that his job was too difficult, well-nigh impossible. "Fear not," said the Creator, "I will change your name again. From now on, you will be known as Satan. No one will recognize you."

So, Satan began his career. His work went well until Moshe made his appearance. When he began teaching Torah, Satan was ready to throw in the towel for good. He

STORIES (CONTINUED)

appeared before the Creator asking for a merciful end; now he truly felt useless. Again, his name was changed. This time, he was renamed "Arrogance."

Arrogance now began his career. This time, his disguise was so good that he even penetrated houses of Torah learning. The more a true scholar studies, the more he realizes how little he really knows. However, under the influence of Arrogance, people would study and not be humbled by their knowledge. Instead, they assumed airs of superiority and

looked down with disdain at the unlearned. Of course, they sugarcoated these feelings by claiming to defend the dignity of their knowledge, not their own person.

This continued until Rabbi Yisroel Baal Shem Tov arrived in this world. He revealed the true unity of G-d, before whom all are equal—no matter their level of scholarship.

Again the Evil Side came before the Creator, disguised as Arrogance, asking for a merciful end. Again his name was changed. This time

instead of plain Arrogance, it would be known as "Fear of Arrogance." Being less bold than plain old Arrogance, Fear of Arrogance could do its work in peace.

"Now listen here," concluded the Mittlerer Rebbe, "you should know that Fear of Arrogance is Arrogance, who is Satan, who is the Angel of Death, who is the Nachash himself! Quickly, throw him out of your house because your life is at risk!"

Rshimos Dvorim, vol. 4, pp. 187-189

המשך מ"מעשה רב"

גם החסידים לא ידעו ולא יבינו. אך לאמיתו של דבר, הכל אחד, הוא הרגשת היש, הוא היש, הוא השטן, הוא היצר הרע, הוא המלאך המות והוא הנחש הקדמוני.

וסיים הוד כ"ק הרבי האמצעי:

- עתה ידעת מה זה "הרגשת היש", ועתה ידעת ממי יש להיזהר. גרש את המנוול מביתך כי בנפשך הדבר!

"רשימות דברים" חלק ד עמודים קפז-קפט.

עד שבא מורנו הבעל שם טוב הקדוש ותלמידיו הקדושים ותלמידיו בספרי החסידות שלהם וגילו לעין כל ששם זה "יש" הוא שקר מוחלט, כי הוי' ברוך הוא הוא היש האמיתי וכולא קמ"י כלא חשיב ממש.

באה שוב הסטרא אחרא לפני ה' ותתחע בדמעות שלישי: קחני נא מן העולם, כי מעתה אין עוד עבודה בשבילי בעולם.

ויאמר לה ריבון העולמים: אל תיראי, אני קורא אותך בשם חדש, והוא "הרגשת היש", ומשם זה

- אל תיראי ואל תחת, אני אחליף את שמך, ומעתה יקראו לך "מלאך המות" ובשם זה תצליחי. וכה עשתה הסטרא אחרא עד שבא אברהם אבינו ע"ה ופרסם אלקות בעולם.

באה שוב הסטרא אחרא לפני הקב"ה בטענה שמעתה אין לה כל תקוה להצליח, כי אברהם ואשתו שרה אזורו חיל עדה ולא תוכל לעשות נגדם מאומה.

אחליף שוב את שמך - אמר לה הבורא - ואז תוכלי לעבוד כמקודם, ומעתה תקראי בשם "שטן" ולא יבינו כלל מה זה שטן אם הוא דבר המזיק או דבר טוב, ותלכי בשם זה ותצליחי.

עד שבא משה רבנו והביא תורה מלמעלה והראה לכל באי עולם שהוי' הוא האלקים ואין שום כוח אחר בעולם, אף שטן ואין פגע רע כלל.

באה שוב הסטרא אחרא לפני ריבון העולמים, ואמרה: מרא דעלמא, מעתה אבד אבדתי, עתה אף לי עוד כל תקוה.

ויאמר לה ריבון העולמים: אחליף שוב את שמך, ומעתה יהיה שמך "יש", ושם זה ימצא חן בכל בתי המדרש והשיבות, בין כל הלומדים והגאונים.

ובשם זה פרשה הסטרא אחרא כנפיה על כל בני התורה והצליחה מאד.

לעילוי נשמת

הרה"ח הרה"צ ר' מאיר ב"ר אליהו ז"ל

לעילוי נשמת

הרה"ח הרה"צ ר' אליהו ב"ר אברהם אהרן ז"ל

Lfs Liebllich
financial services (718) 771-0887
ASHER LIEBLICH - LFSwealth.com
CPA, CFP(®), MBA (TAXATION)

Shmuel Spielman
Carpet Cleaning
917.370.7037 / 718.774.4180

Michael Carciente MD
Board certified Neurologist 332 E. 14TH ST.
14TH STREET MEDICAL ARTS NY, NY 10003
212.481.3333

\$99 a Day, Kingston Ave Apartment
Across the street from 770
Call 718-773-8000 to reserve apartment
Youtube: Crown Heights Rooms

קופעל דיירות
KUPEL DIROT
718-493-0995
OLD CITY TZFAT - VACATION APARTMENTS
Daily and weekly rentals. kupeldirot@gmail.com

CROWN COOLING & HEATING
718-635-1176
Service • Installation • Maintenance
Commercial • Residential • EPA Certified

Boytique
BOYS/MENS
www.Boytique.com

718.221.9939
SUITS & BLAZERS
PANTS & COATS - SHIRTS & TIES
SCHOOL UNIFORMS
DRESS & SPORT APPAREL

Essel Eyewear
1-888-ESSEL-76
sholem@esseleyewear.com

Glasses Contacts
The Best Prices
in Crown Heights